

Кожний може збагатитися
коли сейчас же купить

ЛЪОС І. КЛЯСИ

Польської Державної Льотерії
в канторі

Якова Вольмана
в Перемишлі, ул. Міцневича 7
(коло пошти).

Виграні побільшено з 16 мільонів
на 20 мільонів золотих.

Головна wygrana 650.000 золотих
як також виграні по зол. 400.000,
250.000, 100.000, 75.000, 60.000,
50.000, 40.000, 30.000, 25.000, 15.000,
10.000, 5.000 і т. д.

Що другий лъос виграв!
Ціни лъосів: четверка зол. 10, поло-
вина зол. 20, цілий лъос зол. 40—
Радимо скорше замовляти, бо пред-
бачається брак лъосів. На замов-
лення висламо лъоси з чеком П. К. О.
вільним від порта, для впа-
чення належитости.

В сім місці ростати і прислати нам
в листі.

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ.

Яків Вольман, Перемишль
ул. Міцневича ч. 7 (коло пошти).

Отсим замовляю:

четверок лъосів по зол. 10—

половин лъосів по зол. 20—

цілих лъосів по зол. 40—

Належитість золотих
вильшло по одержанню чеку П. К. О.

присланим фірмою разом з лъосами
Імя і назвиско

Докладний адрес

анізація, тим більший гарт
здобуде їхній народ, тим біль-
ше творчих сил набере, тим
більшу пошану здобуде в світі
і впливи більші.

Сіоністична організація у
відносно недовгому часі здо-
дала рішучий вплив на жи-
дівські маси в цілому світі.
Цей вплив обіймає різні вер-
стви жидівської різноманітної
маси, від багатіїв — мільонерів
до сиріх робітників.

Всіх їх об'єднує ключ ко-
лонізацій Палестини жидів-
ськими емігрантами з цілого
світа. На цю ціль збирають
вони данки. Участь в сіоні-
стичній організації полягає на
щорічній набуванню "шекелю",
яка є свого рода добровіль-
ним уподаткованням на націо-
нальній цілі і дає право брати
участь у виборах делегатів на
сіоністичний конгрес. Вибори
відбуваються в територіальних
округах, тобто в окремих дер-
жавах, де живуть Жиди. Число
делегатів з даної округи за-
лежне від числа "шекелів" в
цім окрузі. Вибори є безпосе-
редні і пропорціональні, зна-
чать — всі політичні групи,
які існують серед жидівства,
вгуртованого в сіоністичній ор-
ганізації, мають запевнене своє
представництво в сіоністичних
парламенті. А в цих груп біль-
ша скількість, між ними йде
тепер навіть дуже заострена
боротьба, всеж талановитим
провідника жидівства досі зав-

жди вдалося очанувувати
положення і не допустити до
розбиття загально-сіоністичної
організації.

Протягом п'яти літ число
жидівського населення в Пале-
стині зросло до 158 000 душ,
тобто підскочило з 11% на
18% населення Палестини. Сіо-
ністичною організацією зао-
кувалася Англія, яка дістала
протекторат над Палестиною.
Практична Англія відчула, що
це добрий інтерес мати за со-
бою по всіх державах розга-
лужену сіоністичну організацію
і при її допомозі утверджувати
в світі свої впливи. Бо між
Жидами є великі багаті, вони
мають по багатьох державах
величезні впливи в торгівлі,
промислі, в пресі. Жиди — на-
род рухливий, огче корисно
є мати їх за собою. Та в Пале-
стині подавляюча більшість
населення — це Араби. А Англі-
ї залежить й на Арабах, бо
Араби — народ і чисельний і
сусідєє з каналом Суецьким,
який веде до невичерпаних
богатств Азії. Тому Англіїці
старяться і Жидам помагати
і Арабів не вражувати. Це,
очевидно, не всмак Жидам,
які хотіли би якнайскорше при
помозі Англії досягнути свою
ціль, тобто виперти Арабів з
Палестини. Дуже добре розу-
міють таке становище Англії
в цій справі чільні ватажки
жидівства. Однак не всі. Бо
є й такі, що остро поборюють
тих, що старяться розуміти
й оправдати англійську полі-
тику в Палестині. З окрема
під теперішню хвилю в лоні
сіоністичної організації йдуть
поважні тертя, бо в Палестині
панує велика економічна скру-
та і багато емігрантів втікає
звідтам назад до тих країв,
з яких приїхали. Англійську
політику у відношенню до Жи-
дів зручно шахують больше-
вики. Вони, як відомо, взяли
творити нову Палестину з най-
більш урожайних українських
земель. Таким чяном хочуть
коштом українського селянства
запратити світове жидівство з
його-б капіталом до свого воя.
І частина сіоністичних уста-
нов пособляє плянам больше-
виків, дає навіть гроші на жи-
дівську колонізацію на Украї-
ні (над морем). Та це робить
тільки частину жидівства. Біль-
шість волить триматися англій-
ської політиці і вбогої Палестини,
ніж шукати щастя над україн-
ським Чорним Морем, бо тут
грозить небезпека, що украї-
нська селянська хвиля виса-
дить жидівські колонії в мо-
ре і пропадуть всаджені в це
підприємство капітали. Всеж
залицяння большевиків Жидам
на руку, бо можуть положати
Англіїці, що відвернуть від
них і звернуть свої зусилля
в сторону будови Палестини
на Україні. (с)

Дописи.

Семикивці, пов. Підгайці. До
нашого села зіхалися дня 28 VIII.
селяни і міщани, щоб віддати гли-

бокій покля поляглим Стрільцям,
котрі 1915 р. лягли за волю. Хоч
була непогода, свято відбулося
величаво при участі 10.000 населе-
ня. Службу Божу відправив Всч. о.
декан Седецький з Золотинк. Всч. о.
Яремак з Іцькова виголосив пат-
ріотичну проповідь. Більше ніхто
не промовляв, бо Старостю не ді-
зволало. По службі Божій Всч. о.
Мандзіїв з Богатковець відправив
панахиду. Співало кілька хорів,
найкраще хор зі Слободи золотії
під проводом тамошнього дяка Ша-
найди. Прекрасно грала оркестра
з Настасова і Богатковець. По па-
нахиді відіграла оркестра "О Украї-
но, о люба нько!" і "Боже вели-
кий єдиний". Напослідку зложено
около 50 вічців на могилі. Незабу-
та буде хвиля, коли то 7-літній
хлопець зі Соснова з сльезами в оч-
ках поклав китицю цвітів на моги-
лу. По цій маніфестації усі проше-
ні гості пішли до читальні "Про-
світи", де з п. Дром Яворським з
Підгаць обговорено справи могили
і засновання місцевого "Товариства
охорони воєнних могил". При від-
ході п. Др. Яворський славив пат-
ріотизм села і бажав успішної
праці при будові Народного Дому
відлвої читальні "Просвіти" і буді-
вельному комітетові.

Низина, пов. Скалат. В наших
селі жінки беруться до освіти, чи-
тають. Одна жінка спроваджувала
собі газету. Але в в наших такі ду-
рні чоловіки, що висмівають освіче-
ні жінки. Вони говорять: "де жін-
ці до газети, вона хіба до лопати та
коцюби". Таких Пилипів і Михайлів
є багато і по других селах. Не
вміють самі нічого, темні як нічка
свята, а сміються з жінок. Вони не
знають, що жінка часом може ма-
ти більше розуму, як чоловік. Най-
но вони сидять тихо, як миши
в дірі, бо ми жінки пустимо їх в га-
зету, щоб цілий світ знав, як то
вони газету в кооперативі. Замі-
сь самому читати і просвітитися
— то дивити який з него Соломон
— він оден з другим з жінки смі-
ються. Замісь жінці в неділю по-
яснити дещо з газети, то він як та-
бака в розі. Нається, виспитьсь,
встромить цибух в губу тай іде на
вулицю гиндри бити тай з жінки
сміються. А наплюють коло себе,
що аж гидко перейти попри них.
(Від Редакції: Містимо що скар-
гу жінок і упомінаємо козських
чоловіків, щоб не чіпались жінок
за те, що читають, але заохочува-
ли до освіти. Хтож таке видав?).

Лубянки низші, пов. Збарж.
В 32 ч. "Укр. Гол." хтось понапи-
сував на мене нісенітницю і брехні,
хотячи в сей злобний спосіб мене
очорнити. Зякди пороблені мені
неначеб я звязався з жидами та на-
казниками і створити жидхрунівську
спілку і з ними підкопувати авторі-
тет виборчого комітету, а відтак
ходити до Староства і робити до-
носки до поліції — є зовсім безвід-
ставна видумка і брехня! Вибори
в нас відбулись спокійно, ніхто на
нікого не нападав, карток не види-
рав, і не підсудував насильно своїх;
а вже то, що я "шкіджу і кирию"
на кождім кроці в просвітньо-еко-
номічній роботі, то очевидна брех-
ня і неправда. Вправді були "опо-
зиційністи", кілька осіб, що старали-
ся підкопати авторітет виборчого
комітету, але з ними ніхто не чи-
слився, і я нічо з ними спільного

не мав. Я знаючи "громадську по-
літику" не мішався до нічого, не
належав до вибор. комітету і рад-
ним не думав і не хотів бути. Цілий
час заховувався неутрально і об-
сервував собі всі рухи осіб та клік
і хід передвиборчої метушні. І для
того, що я не "розпадався" за од-
ними і не "борюся" з другими, бо
по мому не варто, от і мене не-
порозуміли і думали що я "хруню"
В нас всі одним миром мазані — як
ті чесні, що люблять ховатися за
авторітет Читальні, Кооперативу і
Церкви, так і ті нечесні, котрі ізза
нетактовности "рухливих і діяль-
них" одиничі не можуть зілягтися
в одну чесну громаду, щоб жити як
Бог приказав. Радив я вибор. комі-
тетові, щоб на 32 радних взяв бо-
дай двоє-трох з опозиції і булоб
жиде добре і всім були вдоволені
і тим самим булоб убито опозицію
і дурне вороговання. Однак мене
не послушали; не порозумілись з ви-
борцями, не склали передвибор-
чих зборів і тому люди були невдо-
волені з вибор. комітету. По голосо-
ванню казали: "Самі себе повибира-
ли". От і між ними се було недосма-
ку. Не громаді я "докучив", а тим
капарникам. Мене не слушно обри-
хують що я "на кождім кроці шкід-
жу і кирию в просвітньо-економіч-
ній роботі" — хоч я добру пайку
часу праці, труду і майна вложив
в ту роботу в селі. — І. Цебринський.

Насіння пшениці "Баварка"
і "Булавка" можна
купити в кождім Повіт. Союзі Кооп.
або у Мірона Луцького в Ячині
почта в місяці по 65-90 зл. за 100
кгл. за посліплатою.

З ПОЛЬЩІ І ПРО ПОЛЬЩУ.

У Варшаві догво відбувався
ароцес ген. Жамірського. Його
разом з иншими генералами
(ворогами Пилсудського) ареш-
товано після травневого пере-
вороту. Пересидівшась рік в
слідчій тюрмі, молодий генерал
станув перед судом. Вийшли
на верх великі надужиття,
яких він допускався, займаючи
високі посади. Одночасно про-
цес виявив шахрайства деяких
польських політичних діячів,
які дораблялися з генералом
на "партиотичній" службі. Ге-
нерал дістав пять літ тюрми і
видалено його з війська. Дру-
гий генерал, який теж сидів
рік в слідчій тюрмі, Загурскі
пропав, як у воді камінь. Піл-
судський у промові на неда-
вньому легіонерському зїзді зга-
дав про чужі агентури, які все
в Польщі відігравали рішучу
ролю і Загурскі — хлоп второ-
рпний — понюхав п'яньом но-
сом, догадався що це п'ється
до нього і при першій нагоді
накивав п'янкою за границю. —
Польський сойм сходиться на
ще одну надзвичайну сесію.
Пілсудський дає йому змогу
покаятися і робити службу.
Осмішеним, сповіверним (ніде
правди діти: завдяки своїй де-
магогії, безпрограмовості) —
сойм упокорюється, плазує,
живе від "першого до першо-
го", зариває останні дієги пер-
ед своєю смертю. Що є описля
буде, невідомо. Бо в теперіш-
нах польських умовах нічого
не можна догадатися, що зов-
тра вийде.

Що чувати в світі?

В ЖЕНЕВІ розпочалася 5.
вересня 8-ма з черги звичай-
на сесія Союзу Народів при
участі найвизначніших полі-
тиків, як Бріан, Чемберлен,
Штресман. Предсідником ви-
брано делегата Урагаю дра
Іуані. Нарادی відбуваються
в 6-ти комісиях (для справ
конституційних та правних,
організацій техніки Союзу, ро-
зоружевь, фінансовій, бюдже-
товій, для справ соціальних,
для справ політичних.) Поль-
ська делегація видвинула на
цій сесії проєкт міждержавно-
го договору про вічний мир.
Другий проєкт в цім напрямі
зголосила Голяндська делега-
ція. Немаловажне питання: хто
стоїть за проєктом Польщі?
Бо що вона не виступила з
ним без порозуміння з своїми
покровителями, не має ніяко-
го сумніву. Насувається підоз-
ріння, чи поза тим польським
міролюбивим проєктом не кри-
ється Англія зі своєю обережно
скриваною думкою осаміт-
нювати большевиків. Бо Поль-
ща, виступаючи з проєктом
загального замирення, впершу
чергу повинна би шукати поро-
зуміння з Німеччиною. Отже
чи не випахо Польщі з її про-
єктом саме тому, щоб вона
перша зголосилася з уступка-
ми в користь Німців? Покищо
Німеччина з нехиттю і кпина-
ми стрінула польський проєкт,
кажучи, що — ось оббухалися
чужими землями, а тепер хо-
тілиби асекурувати захоплені
землі сусідів. Покищо годі на-
певно ствердити, які дійсні
цілі криються за польським
проєктом і хто висунув Поль-
щу наперед. Всеж ніде правди
діти: цей виступ підносить
повагу Польщі в світі. В зв'яз-
ку з цією історією в польській
пресі виринуло старе питання:
з Росією, чи з Німцями. Вшех-
поляки хотіли би з Росією,
однак з тою, яка тепер на
примусовій еміграції, себто
протибольшевицькою з царем-
батушкою на чолі. Та покищо
вшехполяки обмежуються до
ляків Німців. А, савачийний" та-
бор пробує залізятися до Нім-
ців, киваючи пальцем в чоботі в
сторону большевиків. Чиста
комедія.

БОЛЬШЕВИКИ мають по-
важний клопіт з тайною ор-
ганізацією "Братів русської прав-
ди", яка в останніх часах про-
являє оживлену терористичну
діяльність, визнаючи больше-
вицьких діячів, коресподентів
большевицьких газет, членів
чека (ДПУ) і т. д. Ця органі-
зація спричиняє також вбив-
ство предсідника виконного
комітету большевицької партії
в Турові — Шашкіна. Вона
— ця організація зуміла по-
творити свої ячейки в черво-
ній армії. Як подає еміграційна
російська газета "Слово", під
команду "товариства русської
правди", перейшли всі проти-
большевицькі групи західних
губерній разом зі своїми бое-
вими і терористичними відді-

лами. — Заграничні військові
атташе, що були присутніми на
маневрах червоної армії в
олеському районі, досить непри-
хильно висловлюються про її
бездатність. За те вони при-
знають, що червона армія
є знаменитим апаратом до
здавлення внутрішніх заво-
рушень. — Московське прави-
тельство (всеросійський коміса-
рїят) вирішив зменшити число
урядовців на 20%. Таким чя-
ном мається заощадити 200
мільонів річю. Тепер в Радян-
ському союзи в околє два мі-
ліони урядовців. Значить, об-
меження цього числа о 20%,
поважно збільшить число без-
робітних. Газета "Руть" по-
дає, що большевицький пред-
ставник в Ялові — Довгачев-
ський запропонував японському
предсідникові міністрів за-
ключити забезпечуючий дого-
вір. Та цей у відповідь зажа-
дав, щоб большевики перше
продали Японії половину Са-
халіну. — Московські больше-
вики видумали нову комедію.
А саме видали вони відзвук,
якою визнають до складки гро-
шей на літак, який має бути
названий "літак Сакко і Ван-
цетті". З цієї нагоди велика
німецька газета "Франкфуртер
Цайтунг" пише так: Москов-
ські большевики тільки осмі-
шують себе такими комедіями.
Як московські большевики ба-
жають виступати проти без-
правства і несправедливости,
то мають в себе дома досить
матеріалу до цього. От недавно
в Московщині виведено з тюр-
ми людей і їх порозстріляно.
Большевики ще гірше посту-
пили як Америка з анархістами
Сакко і Ванцетті. Бо коли
там пововнено несправедливість
супроти двох людей, то мос-
ковські большевики виморду-
вали сотки тисячів людей без
суду. В Америці відбувся бодай
суд над обжалованими а боль-
шевики впрост розстрілювали.

В АНГЛІЇ відбувся конгрес
професійних союзів. Взяло в
ньому участь 646 відпоручників,
які заступали 4,164 000 членів.
Зялися на конгресі чільні
провідники робітничої партії:
Mosley і Henderson.
Предсідник конгресу Nicks у
вступному слові зазначив, що
всіма засобами треба бороти-
ся проти небезпеки нової вій-
ни, бо вона зовсім вже зни-
щила би європейську культуру,
а при теперішнім стані техніки
підчас війни люди виганули би
як мухи підчас пожегу на сте-
пах. На конгресі виявилось, що
подавляюча більшість англій-
ських робітництва крайню во-
рожо відноситься до больше-
виків. — Це одна політична
новина в Англії. А саме управа
ліберальної партії визначила
на округ Валес кандидаткою
на посла до парламенту до-
яку Льюда Джоржа. Має вона
всього 25 літ і вже від кількох
літ їдять по віцах і захоплює
людей своїми промовами.

ІРЛЯНДІЮ нищать демаго-
гії. Провідник ірляндських са-
мостійників Де-Валера свого
часу присягав вірність само-
стійній ірляндській республіці,

Політичні притчі.

І. Притча про дерева здорові і гниучі.

Всі народи світа подібні до де-
рев. Одні стоять високі і здорові.
Видніють на яснім тлі неба могут-
ними конарами. Блистають листям і
прекрасними овочами. А други —
хирляві, обідне листя їх, отруйні
зела обняли їх і висмоктують з них
останки соків. Черваки підточують
їх і порохно щораз глибше віда-
ється у їх нутро. Леда вітер зако-
лише ними, а життя в них це вид-
но, але головно від того хробацтва
що кишить у їх дуллах. Здоровля
і сила і могутність у перших, а
гниття і смерть у других.

Буває, що пошесть смертельно-
го розкладу заходить на цілі ліси.
Але звичайно в однім і тим самім
лісі стоять здорові дерева побіч
бутвіючих. І здорових дерев не ча-
пається хробацтво ні порохно.
Черваки їх обминають, хоч масою
повзають по хрихх деревах того
самого рода. Здорові дерева не
приймають їх до себе. А хорі
приймають. Навіть серед пошестьї

зовсім кріпкі і здорові дерева охо-
рояються від хробки. Бо хроба-
ка кидаться там, де приготований
грунт для неї.

До хорих чи до здорових нале-
жить наш нарід? Нехай факти від-
повідать нам се питання! Чи до
здорових належить такий нарід, в ко-
трім недосвідчені молодичі беруться
до агітації і проводу? Чи у здоровім
народі можливе се, щоб не був при-
значений ніякий центр і ніякий про-
від? Чи у здоровім народі можливе
щоб більшість інтелігенції його не
признавала ніякої своєї Влади, хіба
чужу, котра платить за роблен є роз-
валу? Чи у здоровім народі можли-
ве таке, щоб усі, буквально усі ді-
ячі його були опльовані і зневаже-
ні, як не одними, то другими, без
подання стійких причин? Чи у здо-
ровім народі можливе таке, щоб
внутрішня ненависть розривала все
і всім та заливала пресу і віча,
щоб не було нічого, щоб не за-
троювала ненависть або не роз-

Пам'ятайте про "Рідну Школу"
"Рідна Школа" в небезпеці!

кладала повна байдужність?

Хто розуміє ті факти, той певно
скаже: Так єсть у нас! Ми нездо-
ровий нарід, а іскри саможертви і
посвяти і праці одиничі тонуть у
нашім багні і мочарі.

Що більше! Ми не тільки нездо-
ровий нарід, але вже розчертво-
вані ми: одну часть держить Росія
під іменем СССР, другу Польща
третью Румунія, четверту Чехосло-
ваччина. І нерозумно булоб думати,
як у нас се роблять, що то якась
особливша "злова" пхнула тих чо-
лтирох сусідів до того, щоб поділя-
тися землями нашого народу. Що
є неправда! А правдою єсть, що
їм ані до голови не прийшло би,
забирати наші землі, якби у нас
була сила, котра росте все там, де
єсть яд і порядок, взаїмна любов
і послуш Авторітетови своєму. І прав-
дою єсть, що буквально ні оден
з сусідів не прийшов би на землю
нашу без порозуміння з нашими
"провідниками": Прийшли російські
большевики, з котрими в потайній
змові була Директорія українська,
коли валила нашу Гетьманську вла-
ду. Прийшли Поляки, котрим землі

українські підписав Петлюра ще
в часі, як було військо наше, підпи-
савши і посвідчив перед чужими
народами, що видає ті землі і зрі-
кається їх. Заняли Румуні землю
нашу й одержали на те признание
того самого Петлюри. А до Чехо-
словаччини прилучено прегарну
землю нашу за попередню згодою
всіх провідників, що вийшли з тої
землі. Се історичні факти, як і істо-
ричним фактом єсть і те, що нпр.
у рядах червоної Москви, котра
займала Україну, боролося більше
Українців за те, щоб Україна на-
лежала до Москви, ніж було тих
чесних борців, котрі боролися про-
ти того! Так виглядає правда. І то
не перший раз!

А коли тає єсть, коли дерево
нашого народу аж так розложене
і на чотири часті розрубане та
нашими власними людьми чужим
пороздароване, — то чи не шкода,
її думати про те, що воно колить
може ще до купи зроститися і в зем-
лю всадитися і россти? Чи не все
уже пропало? На віки і назавше!

Так можуть думати тільки сла-
бодухи, зруйновані в душі своїй.
Бо народи хоч подібні до дерев,

але є й великі очевидні різниці між
ними. Дерева не ходять і не дума-
ють, дерева не мають ні розуму, ні
серця, ні свободної волі. Дерева не
вміють ні читати ні писати, ні па-
м'ятати не мають, ні досвід не зби-
рають. Раз повалені і розколені
дерева вже ніколи не вертають до
життя, ніколи більше не зеленіють
ні оточів не видають. А народи при-
ходять до нового життя, часто на-
віть до сильнішого, ніж мали перед
своім падінням. Бо Бог дав розум і
свобідну волю людям, з яких скла-
даються народи і вже старі Римляни
по великим досвідім своїм заува-
жили се і говорили: "Бог сотворив
народи здібні до уздоровлення."

Тільки треба хотіти того уздо-
ровлення і треба організованими
способами змагати до нього, бо
само ніщо не зробиться. Треба в
нас самих усувати все, що нас ни-
щить і скріпляет все, що нас скрі-
пляє, а ми як нарід самостійний на-
певно встанемо, бо вставали вже
ріжні народи з подібного або й гір-
шого розбиття й упадку.

ІІ. Притча про котів у міхах.

Чи видно ще між нами якась

життя, якийсь рух, якісь змагання,
якесь незадоволення з того стану
в якім опинився весь нарід наш? Чи
є якісь організовані гурти, що про-
являють життя?

Ой видно і чуто! Гамір і гомін
іде, вискіт і крик проразливий лу-
нає від купи ріжних українських
партій і фракцій, груп і групок!
Але всі вони подібні до котів ріж-
ної шерсті і величини, що жеруть-
ся, топчуться, кусаються і м'як-
ують у завязанім мішку, чи радше
в чотирох завязаних мішках серед
темряви, жеруться без цілі і без
просвітку. Всі вони криві собі, бо
всі вони коти. І всі на волю хочуть
і всі за нею м'яккують всіми чоти-
рома ногами себе драпають і всі
на себе плюють і сичать і на всіх
шерсть їкяться з ненависті до
себе.

Се образ українських груп і партій
скрізь, деб вони не були.

Але ніяке порівняння не відпо-
відає зовсім докладно дійности.
І тому українські коти — партії —
ще гірше жеруться ніж дійсні коти
в міхах. Довше і завзятіше. Літа
минають, а вони не перестають
жертися між собою. Наші коти і

а прокламція сипав на сих, що годились на конституцію Ірландської Вільної Держави: присягали лояльність британському королеві. А ось недавно він і його 44 однодумців републиканців увійшли до ірландського парламенту і аложили присягу на лояльність англійському королеві. З того приводу посолка пана Мек Свіні, котра з чогирам однодумцями не хоче увійти до парламенту каже, що надвчачком Де-Валера треба плакати кров'язими сльозами. Чому? Бо Де-Валера показався гидким демогогом. Ще недавно голосив він, що хто зложить присягу англійському королеві той зрадить ірландської нації. Ще недавно в імя того гасла зглянув псадинок міста Корк, Теренс Мек Свіні, загодивши себе на смерть. І недавно ще пролато кров широго ірландського патріота Михайла Колліаса, а недавно О. Гитинса. І багато-багато пролато ірландської крові в імя асади, яку проголосив Де-Валера яко найвищий закон нації, на те тільки, щоб його зрадити. Оже трагедія нації і її найкрасших синів у сьому, що вірить демогогом; слухав їх і проливав кров лишніх синів від демогогів. На те тільки, щобі звінці від самих тих демогогів діанатись, що вони дуряли його, а тепер ще раз дурять і вимагають, щоб нарід ще раз ім вірив. — А як у нас? Ще гірше. Наші демогога як не що кілька місяців, то що-року міняють свою політичну шерсть. Ог донадавна заїздив до нас часто посол Підгірський, який славив себе як дуже горячий український націоналіст. В а і до „Загравн“ належав, і націоналістичну „Партію Праці“ організував. А ог той самий Підгірський став нюхати, якби то найлекшим способом вийти звон на посла. І причалив до „сельробів“, бо рахув на те, що в тій партії, хто найбільше темним людям обіцзе, той і стане послом.

В ГРЕЦІЇ політична метушня. Ціла суспільність поділена на два майже рівні табори. Один табір є монархістичний, другий — республіканський. Монархісти домагаються повороту короля, бо як довго був король в Греції, так довго був сакій-такій порядок. Республіканці є противні повороту короля, бо демогогом краще живеться при республіканській ладі. Оже між монархістами а республіканцями ведеться гострий спір. В той спір, як палці між двері, впахалися грецькі збігці. Вони прилучились до республіканського табору і зміцнили його. (Про грецьких збігців вже писали. Є їх около 1 1/2 мільона. Вигаали їх Турція з Малої Азії, коли Греція прогнала війну) А що збігці вже перед тим були знезавиджені в Греції, то та ненависть те-

пер ще більше зроста, бо стали їх ненавидіти і монархісти за те, що своїми голосами підпирють республіканців і тим самим припізнують поворот короля.

В ЮГОСЛАВІЇ зближається деах виборів до скуштиня (парламенту). Виборча аїтація в повному розгарі. Дуже часто приходять на передвиборчих вічах до бійки, а то й стріляниці. В Сараєві виступив з промовою на передвиборчому вічу міністр торговлі Слаго, провідник боснійських магомедан. Він дуже остро висловився про поліційний терор в Боснії. Чотирох учасників віча зняло револювери і зачала стріляти в міністра. Міністри нічого не сталось, за те ранено кілька вічевиків. Повстала страшна паніка (переляк). Коли на саді втихомирилося (тих, що стріляли, арештовано), міністр докінчив промову. На другім передвиборчій вічу, коло Подгориці, промовляв демократичний кандидат Савіджевич. Підчас його промови підійшла до нього дівчина і киджалою відрубала йому ніс. Савіджевич зловив дівчачу на руки і вивіз з салі і застрілив. Його арештовано і поміщено в тюремному шпиталю.

АЛЬБАНИЯ гористий край тай бідний, хоче мігби бути досить заможним, бо мавзначні скарби в землі. Та альбанський нарід був довго в турецькій неволі і в кромешній тьмі. Нарід не є просвічений, край занедбаний. Альбанці самі паливоди і горлорізи. Тому там безнастанні революції, які кінчаються тим, що альбанські провідники самі себе вирізують. А ці провідники робили це завжди за чужі гроші. Перед війною оплачувала їх то Туреччина, то Австрія, то Італія. Тепер однак оплачує Югославія, а других — Італія. По одній революції владу в Альбанії обьяз провідник Ахмед Зогу, який за підмогою Італії, побив своїх противників. Він живе тепер в столиці Альбанії і мав владу на 800.000 альбанського народу. Але Ахмед Зогу захав вести життя великого володаря і за короткй час нароби довгів на 10 мільонів доларів. Не маючи з чого віддавати ці довги, він віддав цілий край в аренду Італійцям. Але Альбанці тим не журяться, бо вони не розуміють цього, що діється в краю. Вони не просвічені. Там на 2 тисячі мешканців припадає ледви одна школа.

ЕСПАНСЬКИЙ диктатор прядумав цікавий проєкт „вічнови“ парламентаризму в Іспанії. Члени цього парламенту малиби бути не виборні тільки іменовані. Ці іменовані могли би повної свободи думки і не могли би вибирати председника парламенту. Поважні еспанські політики дограджують королеві, щоб не затвердив цього проєкту, бо

осмішити на завжди не тільки конституцію, а й королівський трон. Краще вже з диктатурою або обнови парламент так, як в Італії обнови Муссоліні. Він то перепер таку зміну конституції, що послів вибирають окремі класові організації: прохлборобські, робітничі, ремісничі і т. д. — Клопін має Іспанія з престолонаслідником. Найстарший син короля, який мавби засісти на престолі по своїм батьку, є так хорий, що нема надії на выздоровлення. Молодий син є глухонімий і також не може бути королем. Наймолодший син ще хлопчиною тай він не конче здоровий. Взагалі ціла еспанська королівська родина хорювата.

В ЛИТВИ большевики пробували доконати перевороту і запанувати над державою. Зачали від міста Таврога. Тут двіста комуністів під проводом б. сотника Маюса заняли д. 9. вересня всі державні уряди, внарештувавши всіх урядовців. Те саме пробували большевики зробити і в інших містах. Литовський уряд вислав до Таврога військо і воно по кривавій з бунтівниками привернуло порядок. Проводир Маюс утік до Німеччини, лишивши людей, яких звів на бездоріжжя. Такто Маюс доковав бунту за московські гроші проти власної литовської держави. А опісля не мав навіть на стільки відваги, щобі лишались разом з людьми, яких підмовив до бунту. Вони тепер будуть мусяти відпокутувати за те, що відняли руку проти своєї державности.

ВСЯЧИНА

Просимо надсилати передплату за послідній нвартал (від 1 жовтня до 31 грудня). Хто до 1 жовтня не надішле передплати, тому здержимо часопис.

Допомоговий Комітет жертвам повені оснувався в Перемишлі за починком дра В. Загайкевича і розпочав збіркову акцію.

На зазив нести поміч жертвам повені перша відгукнулася перемиська жіноча молодь державного учительського жін. семинара і укр. дівочої гімназії, уладжуючи в неділю, д. 18 вересня ц. р. фестив, в огороді Укр. Дівочого Інституту. Весь дохід призначений на допомогу потерпівшим від повені. Сподіємось, що ціле громадянство возьме участь в тій фестиві. Фанта і дари до буфету просить пересилати до п. проф. Гривнакової в Дівочім Інституті, вул. Татарська ч. 4.

о. Митрополит Андрей Шептицький, хотяй хорий, виїхав в околиці, знищені повінею, щоб потішити нещасних і розділити для них харчі і одіж. Вартість харчів і одіжи вино-

сить 128 000 зл. Також о. Митрополит вкоротці видасть візову до цілого християнського світа з просьбою прийти в поміч жертвам повені.

Спішім на фестив в неділю дня 18 вересня до огороду Укр. Дівочого Інституту. Весь дохід для потерпівших від повені. Музика, фінтова льотерія добірний буфет.

Торговельна Школа Тов. „Просвіта“ у Львові, ул. Корняків ч. 1. приймає вписи на торговельну і кооперативну науку для обох полів, а саме: 1) 5-місячний курс для дорослих без огляду на вік і покінчені школи. 2) 1 річний для молоді з покінченою бодай народною школою. 3) 1 річний курс для абітурієнтів середніх шкіл. Наука починається 3. жвтня 1927 о год. 4. по п.

Сільсько-господарська вистава в Стрию. Виставовий Комітет подає до відома, що без огляду на страшні наслідки повені на Підгір'ю Сільсько-хлборобська Вистава в Стрию, відбудеться неодмінно в часі 25 вересня до 2. жовтня ц. р. Комітет просить всіх виставців, щобі зголосилися по легітимації для себе й своїх людей (помічників) в Комітеті, Стрий, Міцкевича 18, бо на підставі цих легітимацій, які належать остемпловати на стаціях візду, одержать з поворотом 66% опусту на залізниці. Лише остемплована легітимація дає право до знижки. Всі прогульки, зложені з поверх 30 людей й ідучі поверх 30 кілометрів на Виставу, одержать зайжку залізничних карт по вищій розмірі, о скільки заповідать найпізніше до 18. вересня в Комітеті свій арізд на Виставу. Прогульки учеників, під проводом учителів, користуються 50% опустом до Стрия й таким самим опустом при повороті, коли на три дні перед віздом зголосять у начальника своєї залізничної стації. Всі експонати (живі річи) належить адресувати: Сільсько Господарська Вистава в Стрию, вул. Міцкевича 18; тоді за означням фрахту надавчого й посвідки Виставового Комітету, вертають експонати по Виставі до надавчої залізничної стації без оплати. Комітет просить всі повітові кооперативні осередки, щобі організували прогульки на Виставу в Стрию. Багато прогульок вже зголошених. На місто Львів уділяє всяких інформацій і збирає зголошення до участі в прогульці „Червона Калина“, Руська 18. На повіт Львів організує прогульки й уділяє всіх інформацій Товариство „Сільський Господар“, Зіморівича 20.

КОМІТЕТ ВИСТАВИ

Есенції до горівон, лінарів і руму до набуття в аптіці під „Звіздою“ Перемишль, Францішанська ч. 2.

Маруся Мудрагель

RADION

сам пере!

Нові часи — нові методи!

Маруся Мудрагель вживає тепер життя, бо затажне прання, що давніше трвало цілий день, відбувається тепер на протязі кількох чвертьгодин.

РАДІОН

виконує цілу працю!

Розпустити Радіон в студенній воді, замочене передтим білля намочити в розчині і варити 20 хвилин, відтак старанно полокати.

Білля стає чисте і сніжнобіле.

Радіон не містить хльорку в собі під гарантією.

ані інших шкідливих складників.

Щадить білля і руки. Зменшує працю до мінімум.

РАДІОН сам пере!

НОВИНКИ.

Сни забив батька! В Йосифіві мостиського повіту посперечався 19-літній хлопчак Михайло Правдук зі своїм батьком. Суперечка вийшла з благої причини. Хлопчак кинувся на батька, а цей вхопив вили, щобіборонитись. Тоді розярений смаркач попід вили прискочив до батька і пробив його носом. Старий Правдук згинув на місці, а вбийник арештований.

Мимовільне самовбивство. В Котові бережанського повіту місцевий державець дібр Войтіх Центар оноді побачив яструба, який шодень робив йому спустошення серед курят і качок. Побіг до хати по дубельтівку, щобі застрілити шкідника. Та виходячи з хати, нехотячи тругив курок, дубельтівка вистрілила і цілий набій застряв в серці старика.

Дивний випадок. В Тисові, пов. Долина, господар Стефан Костів, літ 17, побачивши в студні жабу (попуху) хотів її звідти витягнути і поліз без драбини долі муром до студні. Коли вже був близько над водою, поховзнувся, вдарив головою об мур студні і без памяти впау в воду і втопився, хоч вода була на 60 см. глибока. На крик його жінки прибіг його брат Михайло і по драбині поліз на дно студні. Але побачивши брата неживого, змілів і впау в воду. Тепер поліз сусід і шнуром витягнуо обох — першого неживого, а другого привернено до життя. Утопившийся лишив жінку і маленьку дитину.

Карло Маркс, творець соціалізму, є нащадком львівських рабнів. Львівський жидівський „Морген“ подає нові цікаві інформації про походження основоположника т. зв. наукового соціалізму — Карла Маркса, якого твір „Капітал“ зробився талмудом для большевиків (сам Маркс був дуже розумним чоловіком і він, вставши з гробу, напевно виріксяби своїх учеників зі сходу; він за життя зявив своїм поклонникам, які скривлювали його думки, що він не є „марксістом“). Оже показується, що предки Маркса жили у Львові і належали до найвищої жидівської аристократії, з якої вийшло багато рабнів і вчених талмудистів. Ця родина вемігрувала на початку 18-го віку до Німеччини і предки Маркса були рабинами в Трієрі. Першим рабином з цієї родини в Трієрі був Арон Львів, який помер 1712 р. і був сином Мойсея, бо ціле примандрував зі Львова (звідси й бере початок слово „Львів“ при імені. Прізвисьце „Маркс“ прийняте пізніше, коли заведено примус для Жидів мати окреме прізвисьце). Мати Маркса походила теж зі старої жидівської родини Каценелобен, яка свій рід виводить від легендарного одноднєвного польського короля Самуеля Валя.

Пожар від грому. В Ляхівцях пов. богородчанського вдарив грім в дерево і запалив його. Від цього занялась стайня і шона господаря Михайла Басараба. Згоріло 50 кіп жита, 30 кіп пшениці, 26 кіп ячменю і 4 фіри сіна. Щасте, що уратовано сусідні будинки, бо ціле село пішлоб з огнем. — Ще раз упоминаемо господаря, щоб асекурували збіжє, бо можуть stratити все так, як stratив М. Басараб, котрий не заасекурував збіжє.

писати вміють і на вічах кричати і лож голосити і доноси робити і на президентів у міхах кандидувати — бо то людські коти, далеко більше завзяті і ненавистні між собою і грабінні ніж дійсні коти. Люде не тільки у нас, але все і скрив, стають гірші від звірат, коли розжеруться між собою.

Чи є для котів вихід із міцно завязаних міхів? Для котів нема, але для людей є вихід. Тільки всякий вихід вимагає 1) часу, 2) розуму, 3) світла, 4) плану і 5) головно: послуху одному Проводові, своему Проводові, питоменному Проводові.

Кожде сотворіння має свій хід і свій слід і питомий собі спосіб думання і спосіб оборони. Не втече риба по землі, ні орел нурукуючи водою, ні лев літаючи воздухом. Нічого не вдіє навіть найсильніший звір, котрий не живе в воді, коли його вивезти на море і серед моря кинути в воду, або риби серед суші, бо се не їх живло, не їх елемент.

Так само не єсть живлою для людини хаос і замішане. Людина се соціальна (суспільна, громадська) істота — і тому в хаосі й замішанню ніяка, навіть найсильніша порода людей нічого зробити не

може. Нема для людей нічого страшнішого від хаосу або замішаня. А перша річ, щоб не було замішаня, се признание постійного Провідника. Навіть слон, хоч який він великий і сильний, не годен розтоптати навіть привязану миш, коли слоневи відрубати голову. Натій самій підставі і з тої самої причини наш великий нарід не годен поборотися навіть з малою Румунією. Як не поросте трава на битій дорозі, як не вродить дитини публична жінка, що дає доступ до себе всім, — так не повстане і не виросте державна думка нашої нації без постійного Проводу.

III. Причта про зловмених оленів.

У наших прекрасних горах Карпатах наше племя Гуцулів має споконвічний звичай польовання на оленів.

Закладає звичайну деревляну, велику пастку під деревом і поворозом привязує над тою пасткою добрий дручок, так укритий в гадуках дерева, що його не видно. Дручок той так получений з пасткою, що коли олень зловиться в ній, а zaczyna тарапатися, то за кожним його шарпанем дручок кріпко бе-

його по голові. Якби не той дручок, то олень мігби може видертися. Але чим він сильніше шарпанеться, тим сильніше бе його в голову дручок. І так приголомшує оленя його власна сила і шарпання, поки зовсім не приголомшить.

Точно таксамо як зловлені олені і серни виглядають наші партії, котрі самі влетіли в чужі пастки і тепер шарпануться в них та закождим шарпаннем дістають по голові і поти будуть діставати, поки зовсім не будуть приголомшені.

Пусті всі ті менше і більші „нелегальні“ шарпанни ріжних наших підпольних організацій. Вони доводять тільки до ще сильніших ударів дручка. Навіть найслабша чужа влада потрапить так урядити пастки, що чим довше будуть у них шарпатися наші мудрагелі, тим тяжше буде їх по голові бити причеплений над ними дручок.

Не скріплення підпольної „нелегальщини“ треба нам, але якраз скріплення почуття легальности і пошани до свого власного Авторітету. Се виробляє внутрішню силу нації. Всякі вигуки наших „революційних“ ніби-провідників, з котрих кождий кождому противоричить, се безцільна шарпаннина думки і діла,

Наслідки господарки наказних війтів. В селі Ославах к. Делятина жидок Хаскель Гольдштайн вмів так походити коло громадської зверності, що та подарувала йому громадську парцелю під будову кузні. Це так обурило селян, що вони оноді по богослуженню збурили кузню. Польські газети пишуть, неначе то господар Микита Квітчук підбурив селян, а не згадують, що терпець селян урвався ізза безправства наказної громадської старшини. — Просимо наших читачів з околиць Делятина, щоб докладно представили, якнабув Хаскель Гольдштайн громадський ґрунт.

Збуї. Дорогою з Коростова до Козови їхав з ярмарку Йосиф Шварц. З ліса вискоцило трех збуїв, які кинулись на Шварца, заткали йому рот соломою і стали шукати грошей. Шварц, будучи сильним мужчиною, борикався зі збуями — врешті вирвав солому з рота і став кричати. Надбігло двох гаввих, а збуї, побачивши їх, повтікали. — Між Гвіздем а Сорочами в Коломиїщині збуї також обрабували жидів, вертаючих з ярмарку. — В Снятині минулого тижня три збуї узброєні в револьвери, впало о год. 11 вночі до хати купця Йозеля Шора. Коли Йозель став кричати, загразли йому збуї смертю. Один зі збуїв стояв з револьвером коло Йозеля і його родини — а два збуї через цілу годину перешукали ціле мешкання і рабували, що вдалося. І так забрали 700 доларів, 500 зол., 300 лей і цілу касу з клепової ляди. Опісля спакували футра, білле, столове срібло, ліктарі, кілька золотих годинників і зі skleпу тютюну та чеколата ду. Родини Йозеля наказали, щоби тихо сиділа і з добічею повтікала. Що-но півище Йозель Шор нарив крику, але збуїв вже не було. Є сліди що вони перейшли румунську границу. — В Стрию вертав вечером до дому учитель Дон. Коли був вже коло брами своєї хати, напали на него з збуї і сказавши: „гроші або життя“ обрабували його і лишили зімлілого на землі учителя. — В Жукові, пов. Городенка, збуї вбили тамошного шинкара Арона Ягета. — В Любіні великим під Львовом відбувалось весілля в хаті господаря Очеркевича. Незнані збуї силою вдерлися до хати, згасили світло і з ножами кинулись на гостей, зранивши смертельно двох людей. Найтяжче ранений сам господар Очеркевич.

Дивовижні риби. Риб у воді не бачиться стільки, скільки усіхких звірів та птахів на землі, але й між ними ріжнородність не менша. Особливо в південних морях, де їм треба приороритися до дуже ріжнотипних і зміничивих умов життя, природа еволюційним шляхом втворила безмежну скількість форм і видів.

Є наприклад, риби, котрі ментально можуть змінити свою краску: коли треба їм непомітно пристосуватися до свого окруження, вони роблять темніші чи світліші; в один момент зникають ті пружки та узори, що на них, щоби у свій час знову з'являються.

Є риби, що можуть дуже швидко наповнитися водою або надутися воздухом, так що робляться майже круглі, кулясті, і кілька разів більшого нормального росту. Таким способом „страшисть ворога“, наприклад, риба-іжак, котра, окрім того ще вся вкрита довгими, острими колючками

В південних ріках живе риба, яка звичайно пливає у воді, але коли ріка висохне, вона може заритися глибоко в прибережне болото і переждать, поки з дощами знову не підійде вода.

В глибині моря багато риб зовсім червоних, навіть ярко червоних. Найбільше їх власне між такими, що живуть дуже глибоко. В зеленуватій воді вони не здаються червоними, а сірими, але краску видно, коли їх витягнуть. Шляхом довгого розв'язку вони придбали ту червону краску мабуть тому, що вони притягають до себе найбільше сонячного світла, яке в глибоку воду і так мало проникає. З другого боку, та краса і їм не шкодить, бо власне глибоко у воді майже не помітна.

Є теж на півдні риба з устами майже зовсім сплюсненими і зі спеціальним апаратом, яким присмоктується до акулі людюйда і таким способом відбувати разом з ним далекі дороги по морю без ніякого труду зі свого боку. Риба та нормально біла, з широкими чорними пасмугами, але коли присмоктується до акулі, то пасмуги зникають і вона стає одноцвітньо сіра, як людюйд, і при його боці зовсім не помітна.

Пастухи, пасучи худобу по полі між селами Кунин і Мідюч, викопали горнець і в нім було 102 римські монети.

Нанару смерті наглий суд в Самборі засудив Стефана і Івана Дециків за напад на о. Мельника в Берегах. Президент держави дарував їм життя. Чекає їх довіготна або й доживотна в'язниця.

Вовки показалися в стрийським і долинським повіті. Оноді вночі напали на селі Жуліні на коні Прокопа Ількова і Анни Гречин і заїли кільканаїцять штук. На другу ніч в селі Братківцях заїли корову Грinya Міся.

Дерево життя. До Берліна повернув з далекої подорожі по Індії німецький ученый барон Гаттер. Він сказав, що відкрив в Індії дерево життя. Це дерево показав йому магараджа (князь) краю Дешапурі. Має воно такі властивості, що коли слонь їсть разом з поживою його листе або овочі, то відмолоджуєсь. Тим поясняється що слонь на волі довше живе, бо має нагоду від часу до часу їсти листе цього дерава. Барон Гаттер запевняє, що бачив навіть пробу, як старий слонь відмолоднів, коли йому дали листя дерева. Це дерево називають Індійне „люкютате“.

Нові книжки. Автори, бажаючи, щоби їх твори були на цім місці оцінені, мусять прислати два примірники книжки.

М. Куцій: Наука соль-феджа, основана на мелодіях з текстом. Підручник для молодіжкі. Часть І. Станиславів 1927. ст. 46, 4°. — Наука соль-феджа (Solfeggio) є наукою читання нот голосом. Щоби зробити соль-федж цікавим, автор підложив під ноти знані дітям тексти. В укладі бачимо опит педагогічний, в доборі пісень передумана ціль, певно творені або підложені в міру власних практичних потреб, тому тільки в них невимусеної життєвої сили. — Поширювання інтервалів поступенне, від ритмічного скандовання на одним тоні (до) почавши; нема надміру комбінацій ритмічних і розтягlosti (яку бачимо пр. у вступнім соль-феджі Казурно) мабуть нарочком тому, щоби наука йшла дітям легко, ненудно. Текст влучний, підходить до мелодій. Перестерігана згідність наголосів тактових з наголосами слів. Лиш зміст пісні 17 трохи дивний; треба добре вздуматися, чому якраз у свято мусіла мати завязто зашивати кожушок. — Також хибного наголосу в ч. 10 скарби легко дуже можна було уникнути через заміну вартостей нот, а в ч. 21 мала Зоня господиня на голос дуже мильний. В числі початковім гарне вражіння робить вправа „мова рідна“, за те в ч. 2 заходить небезпека, що діти читатимуть по тактам: вибіг лезно римита. Такий поділ складів не разить, коли мелодія порушається бодай в секундах. — Мелодії оригінальні мають багато легкості і свіжості. Мелодії чужі підібрані влучно, лиш у деяких піснях народних форма дивно змінена, хоч там аж проситься лишити коломийковий уклад (ч. 50 і 55). Можливо, що винні сему друкарські похибки (замість чверть — пів ноти). — Цей підручник надається зовсім добре для шкіл народних. Не є надто обемистий і робить вражіння не матеріалу пісенного, а підручника, в яким уявляються виключно виучування пісень чиганьям нот. Кождий новий інтервал, який появляється в пісні є вперед підготовлений чистим соль-феджом, так що читання нової пісні є результатом перероблених вправ. — Поручаємо цей підручник молодіжкі сподіємося, що піднесе вона у нас значно культуру співу.

До всіх філій і читалень Товариства „Просвіта“ в краю. Наближається місяць жовтень. Згідно з ухвалою загального Збору Магірного Товариства „Просвіта“ признаний він на відсвяткування „СВЯТА КНИЖКИ“ — свята культури. Про значіння сього свята, ціль і завдання, а з окрема про значіння і вагу книжки в життю кожної одиниці, кожного народу друковано цілий ряд статей в часописові „Народня Просвіта“, а також і в других часописах. Тож зайвим булоби переконувати громадянство — а в першій мірі освітні і кооперативні установи — про потребу святкування „Свята книжки“ та закріпяти їх до виконання так важного завдання культурно-виховного значіння. Свято це змагає до зацікавлення нас всіх книжкою, хоче викликати у нас любов до неї як до чинника, який має двигнути культуру, а далі піднести і скріпити матеріальну основу народнього життя. Бо книжка допомагає здобути і закріпити краю майбутність. До гідного і величавого відсвяткування „Свята книжки“ завязав Магірне Товариства „Просвіта“ всі освітні установи в краю. Виділи філій і читалень в краю в порозумінні з кооперативними установами доложати всі старань і енергії, щоби це свято відбулося в їх осідках по можності найкраще і з користю для громадян. Свято

Василь Білецький: Йоган Готліб Фіхте та його „бесіди до німецького народу“. Львів 1927. ст. 67 малої 8°. — Книжечка дуже цікава і дуже потрібна нам Українцям. Автор головними чертами зображує політичний упадок німецького народу в добі Наполеона. Цей політичний упадок був наслідком етично морального упадку Німців. І от годі являється Фіхте і проповідує етично-моральне оновлення — виказуючи Німцям їх блуди. Треба отже переверсти санацію німецької моралі, а що-їно тоді буде можна думати про політичну самостійність, науку і т. д. Далі автор переводить аналогію між Німцями а Українцями і пише: Конечна річ, щоби й у нас наїшлися люде, якіб застановляли

ся поважно над нашим положенням, повним трагізму, і мали відвагу сказати нам — повну щирю правду без огляду на це, чи вона нам подобається, чи ні. Значить треба і нас переверсти санацію української моралі. Шкода, що автор не знає, що в нас вже „наїшлися“ люде, які проповідують санацію української моралі. А щож є „Листи до братів-хліборобів“ В. Липинського? Трета книжка „Листів“ Липинського має латинське motto: „Бог сотворив народи здбні до уздоровлення“. Шкода, що автор не узяв „Листів“ в своїй праці та не виказав їх подібности до „Бесід“ Фіхте.

можна уладжувати на протязі часу від 1-го жовтня до 15-го листопада. В zorganizованні і переведенні свята обовязане допомогти все свідоме і ідейне громадянство — в першу чергу ті, які згуртовані в читальнях. Програму свята установити Виділи на місцях відповідно до своїх сил. Булоби вказане, щоби в осідках філій відбулися святочні Академії, получені з виставкою книжок. В осідках читалень належить відсвяткувати свято концертом, виставою „Учитель“, або рефератами про значіння книжки. Прибутки зі свят належить обертати на побільшення власних бібліотек яких завданням вчити і виховувати. Тож до праці. Святкуймо свято книжки й йдім разом з нею на стрічу сонцю золотому. Головний Виділ Товариства „Просвіта“

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане Редакція не відповідає

Заходом Повітового Союзу Кооператив і Філій „Сільського Господаря“ в Перемишлі відбудеться в п'ятницю, дня 16. вересня ц. р. о год. 11 в селі „Народнього Дому“ в Перемишлі Кооперативно-господарська анкета з отсим порядком нарад: 1. Свято Кооператив в перемиському окрузі. 2. Вплив добірного насіння і штучних назовів на дохід в рілництві. 3. Справа допомоги селам, зруйнованих повіню. — З огляду на вагу пекучих сиров, обовязково являться представники кооператив і кружків „Сільського Господаря“ як також загал селян.

Подяка. Відізваючи за границю на музикольогічні студії, отсим маю честь зложити Вп. Панні Катрі Мандичевській (учительці музики а Станиславові), щиросердечну подяку за її добросовісну й саможертвенну працю при навчанні мене гри на скрипці. — Роман Мирнович абсолютен укр. гімна в Станиславові.

Добрі домашні обіди дає М. Століца Перемишль, Борельовського 15 (Засяне).

Др Михайло Коє лікар очей (окуліст) ординує в Пер-мишлі, вул. Міцкевича 11. (в поштоім будинку).

Др. Іванна Вітошинська ординує в діточих і внутрішних недугах в Перемишлі, вул. Миколая 6 (бічна Чарнецького).

ЖАДАЙТЕ І УЖИВАЙТЕ одинокую найліпшу і своєрідну ПASTУ до ОБУВИ ЕЛЕГАНТ О. Левицької і Ски. Львів, Кордецького 51.

ЖАДАЙТЕ у всіх кооперативах і крамницях „МУТА“ МИЛО ОДИНОКОЇ УНР. КООПЕРАТИВНОЇ ФАБРИКИ ЦЕНТРОСОЮЗ

Новина! Новина Появилась нова і дуже цінна книжка б. доцента Кам'янецького Укр Держ. Університету Х. ЛЕБІДЬ ЮРЧИКА

Бюджетове право з додатком: перший державний бюджет України на 1918 рік і пояснення найважніщих позицій бюджету

Ціна 7 зл. Висилає за надісланням грошей: Х. Лебідь-Юрчик Перемишль, вул. Грунвальдська ч. 67. Замовляти теж через книгарні!

Перше укр-їнське електрично-техніч. інсталяційне заведення Дмитра і Івана Дучинських в Перемишлі Ринна 23 напроти Марієтрату.

Домагайтесь найдобірніших паперців до курення „Калина“ з фабрики кооперативи „Будучність“ в Тернополі.

Найновіщі ЖУРНАЛИ МОДИ Жіночі, мужеські, дятинні і капелюхові на сезон осін-зима 1927-28 р. вже наїшли і можна їх набути в ціні від 2 до 8 золотих в Книгарні Е. БІЛЛІСТ, Перемишль, Площа на брамі 5. За попереднім надісланням 2 зол. висилаємо журнали на провінцію за післяплатою (zaliczka).

Петро Мягкий повідомляє своїх Шановних Клієнтів і взагалі Громадянство Перемишчани, що з **днем 1. вересня переніс свій салон мужеських одягів** з вул. Гімназійна 2 до **нового льокалю при вул. Францішканській 24** (біля аптеки „під Звіздою“), а для вигоди своїх Шан. Клієнтів заосмотрив свій магазин у великий вибір матеріалів кравчих і заграничних.

Галантерейний магазин, в якому можна набути сорочки, ковнірці, краватки, скарпетки, парасолі і парасольки, палиці і капелюхи, полівери, свитери, реформи і шалі, жіночі торбинки і теки на акти, щітки і щіточки, мила, перфуми і кольонські води. Ціни конкурентійні.

Аптека і Дрогерія під „Звіздою“ існуюча від 50 літ в Перемишлі, ул. Францішканська ч. 24 (біля вежі) поручає всякі аптичні ліки і всі артикули входячі в круг дрогерії.

СВІТ ОДИНОКИЙ НА ЗАХІД-УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ ІЛЮСТРОВАНІЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ ВСІХ виходить вже третій рік у Львові двічі в місяць. У журналі брали участь: В. Атаманюк, В. Бобинський, І. Борцак, О. Бабій, В. Барвінський, М. Возняк, М. Вороний, В. Воруський, Л. Ганкевич, І. Гаврилюк, М. Галушинський, В. Гренджа-Донський, В. Дорошенко, Д. Загул, П. Карманський, І. Кривецький, Р. Купчинський, В. Ю. Кисілевський, М. Кічура, М. Козоріс, І. Крипакевич, М. Кордуба, Д. Козій, В. Лепкий, І. Німчук, В. Пачовський, М. Рудницький, А. Павлюк, В. Стефаник, І. Свенціцький, В. Січінський, Я. Струханчук, С. Черкасенко, М. Чайковський, Т. Франко, П. Холодний і інші.

Одночасно зазначається, що в тім самім салоні основано

Висилає за надісланням грошей: Х. Лебідь-Юрчик Перемишль, вул. Грунвальдська ч. 67.

Головний склад: В. І. МУШИНСЬКИЙ, Перемишль, Галичина.

Журнал поміщує репродукції українських малярів, подає знимки з життя товариств, краю та цілого світу. — У кожному числі повістевий додаток, сатиричний куток та загадки. Фотографічні знимки у виконанні: Л. Янушевича, М. Севцьковського та Українського Фотографічного Заведення „Спорт“. Карикатури арт.-малюра О. Карпенка. ПЕРЕДПЛАТА вносить в край: на рік 28 зол., на пів року 14 зол. на четверть року 7 зол.; за кордоном 4 ам. дол. річно. Подиноке число 1-20 зол. За надісланням 10-сотикового значка висилається оказові примірники.

Адреса редакції і адміністрації: ЛЬВІВ ВУЛ. РУСЬКА Ч. 3.